

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11. Telefon száma 788. KÉZIRATOK NEM KÜLDÜNK VISSZA. CSAK RÉHÍRÍTÉSÉRE KÉRJÜNK FOGADUNK!

EGYETÉRTÉS

KOSSUTH FERENCZ főmunkatárs. EÖTVÖS KÁROLY szépirodalmi főmunkatárs.

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11. Telefon száma 788. HIRDETTÉSEK ÉS NYILVÁNTARÉVALÓ KÖLTSÉGEI...

Mai számunk főbb közleményei: Vasárnapi események. Uzsora az élettől. Egyháztársadalmi egyesületek. Fordulat a harcozókban? (A költő hírei.)

Vasárnapi események.

Báró Bánffy Dezső jól felhasználja az időt, miáltal az ország középpontjában megállt a politikai élet keringése. Körülhordozza zászlóját a perifériákon, s ahol alkalmas talajt szimatol, kibontja egy kissé tulságosan tarka-barka lobogóját.

Ez bizonyára senkit sem fog meglepni, mert hiszen kezdettől fogva nyílt titok, hogy Bánffyék fékpen a függetlenségi kerületekben remélnek híveket toborozni. Olyan egészséges, fészta programot nem voltak képesek adni, amely köré egy életképes, új politikai párt összeverődhetett volna.

Az Egyetértés tarczája

A bőkezűség.

— Az Egyetértés tarczája — Irta: Ernest Fourrier.

Báró Louvier ur azok közé az irigylésre méltó emberek közé tartozik, a kiknek ötven ezer frankot lehet évente elkölteniük. De a barát ennek ellenére sem mondhatja senki bőkezű embernek. Mindennap azon töpreng, hogy minő újabb takarékosági módokat eszelhetne ki; a feleségének máris a legszükségesebb dolgokat is megtárgyalta.

A lakóhelye Bordeaux volt, vagyis az a város, a hol még a tyúk bolcsője ringott. Nevét ismerték és tisztelték mindenütt s amikor a báró egy napon szép, ifjú feleséggel tért vissza egy párisi utazásból, az ifjú házaspárt általában szeretet rajongta körül.

módon, de egy új párt fundamentumát megépíteni nem. A függetlenségi polgárok mihamar be fogják látni, hogy igen szimpla módon rászedték őket. Nemzetiszini csomagokban osztrák holtmít szállítanak nekik. Bánffyék csak üzleti cézérül használják a függetlenségi párt elveinek egy-egy hosszú lére eresztett pontját, hogy eltitkolhassák mi van igazában a boltjukban.

Mikor látjuk, hogy politikai életünkben a becületesség ázsója annyira alázatlant: igazán aktuális Szilágyi Dezső emlékének földidézése. A Tatra fészta ormán emeltek neki emléket. Az emlékek leplezése nem országos ünnepség keretében folyt le, mind a mellett nem kevésbé határozottan megrajzolt vonalakban jelenik meg előttünk az erős, becületes, államférfi, aki előtt ellenfelei is szívesen hajtották meg lobogójukat.

Kétértelműség, csalafintaság, alacsony taktikázás lett urrá a politikában; mindezeket a hívtványosságokat mennyire gyűlölte ő s mennyire üldözte azokat, akik szolgálattukban állottak! Ha végignézzük a szabadelvű pártot, azt látjuk, hogy ma csupa olyan ember áll homlokterében, aki Szilágyi Dezső idejében pusztán numerus volt, s akinek előbbre jutását, fölszínre kerülését a nagy ember kemény öklei mindannyiszor megakadályozták. Mily hangosak ma ezek az urak! Az övek a világ s minden teremtese... Elbámul az ember, ha elgondolja, hogy ezek a törpe örökösök mily gyorsan eltűnököztek a nagy erkölcsi vagyontól. Alig pár éve, hogy a kór orvul leterítette a reformátort s ez alatt az idő alatt már csaknem a nyomát is eltakarították.

Emlékezzünk csak vissza, hogy tekerke ki a nyakát annak a kormányzóknak, aki a szentesített törvényre merete fölemelni a kezét. Ma? Tisza István sorba megszegezi azokat a törvényeket, amelyek alkalmatlanok neki; és a többség tuskán-bokron ke-

len nagyon szeretem a társaságot, mert hála az emberek hiúságának, mindenki túl akarja szárnyalni a többiekét és így aztán a legfinomabb borok, szivarok, valogatott likőrök kerülnek az asztalra, anélkül, hogy egyetlen filét is kelene érte fizetniük.

— Azok más emberek is — mint te! Azok nem verik a fogukhoz a garast, mint te! Azok nem ülnek egész napon át a szobában, mint a hogy te emem kenyérszeres. Naponta hasonló ezüdvadások voltak a házaspár között; a báróné már annyira gyűlölte a ferjet, hogy ezt nyíltan be is vallotta neki. Vegre belátta a báró, hogy meg kell adnia magát és beleegyezett abba, hogy ebédet adjanak.

A meghívottak székültek. A feltűnés, meglepetés természetesen óriási nagy volt.

A báró ez alkalommal nem volt fukar és a feleségének vezetésével minden a legnagyobb bőségben volt.

A meghívottak valamennyien eljöttek és a mikor az ezüstpáncél, virágokkal és kristály edényekkel megpakolt edényt látták, bántotta őket a lelkiismeret furdalása, hogy a derek bárót félreismerték.

resztül követi. Nincs Szilágyi Dezső, aki szétűssön a falakban. Nincs Szilágyi Dezső s így még Plósz Sándor ur is azt híreszteli magáról, hogy ő igazságügyminiszter.

Bizony, változnak az idők. Ugyan, ki hitte volna tavaly november hatodikán, hogy gróf Tisza István augusztus közepe táján normalis uton megkapja a költségvetést. Senki, senki. És a csoda megtörtént, mert változtak az idők... Igen, csak hogy ezek a mostani idők sem fognak a kor legvégső határáig élni.

Sőt az a tíz-tizenöt függetlenségi képviselő, — a ki ma a főváros egyik nyaralóhelyén összejáratkozott — azon a véleményen van, hogy őszszel minden bizonynyal megváltoznak az idők. Abban az arányban, ahogy a temperatura alázatlant: abban az arányban fog kitévesedni a politikai élet amoszférája. Ezek a képviselők azt hiszik, hogy őszszel nem lesz elég, ha Tisza amolyan „kurucos” beszédet fog kiadni. Ha tettekkel, igazi tettekkel, olyanokkal, a melyek az ország önállóságát célozzák — nem fog előállni: akkor az idők megváltoznak... Hiábaaváló lesz a házszabályrevízióval, meg a ház fősztársával való fenyegetés, sőt az erre való kísérlet is: az igazságot semmi és senki sem fogja megállíthatni az útjában.

Sokat beszéltek ma politikai körökben Kossuth Ferenczről arról a cikkéről, amely a mai Egyetértésben megjelent. Különösen az a hátor szókimondás kellett feltűnőnek, amelylyel a függetlenségi párt vezére — ha futólag is — rámutatott, hogyan védik meg a mi érdekeinket.

Most folytak a kereskedelmi tárgyalások; minden ország a legkeményebb koponyájú emberét küldi ki az alkudozásra; azt, aki a tudás, a képzettség, a rábeszélés minden fegyverével bőven fel van szerelve. Mi pedig oda állítottunk egy grófi csemét, akinek egyetlen és legnagyobb ambíciója, hogy az ajkaira minél diplomatikussab mosolyt tudjon varázsolni. Azokhoz a nagy, elevenbe vágó kérdésekhez, amelyek országok gazdasági boldogulását évekre döntik el: csak annyit ért, amennyit egy olyan ember érthet, aki azt hiszi, hogy a bolcsesség vele született.

— Az az esztelen a mo nobilitás!

— Szegény emberek!

— Bocssásanak meg, ha ilyen sötét képet tartanok elő, — szólt meg most ismét a báró. — Bátorodnék azonban egy ajánlatot tenni: ha önöknek nem kellemetlen, gyűjtök adományt a szerencsétlenek számára.

— Brávo! Brávo! — kiáltották valamennyien.

A báró hamar egy tányért vett elő és abba beleesztette az erszényének egész tartalmát. Ezután körüljárta az asztalt és mindenki a takarmány szívet adományát; pár perc alatt tányárakkal volt tele a tányér.

Amikor a vendégek eltávoztak, a báróné komoly arccal vonta felelősségére a ferjét. — Micsoda komédia volt az? A szerencsétlenségről, belátható, hogy azt sem hiszik nekik!

A báró mosolygva vont vállat és az asztalra ültve a tányér aranyát, megszámlálta azokat.

— Egészen jól sikerült! — mondta végül meglepődötten. — Epen 1700 frank gyűlt össze; ez tökéletesen fedezi az ebéd költségét.

Világos, hogy itt egyetlen erő állanak egymással szemben. Az egyik föltétlenül kudarcra vár. A másik föltétlenül kudarcot vall. És ennek a kudarcznak a levét nekünk kell meginnunk.

Uzsora az élettől.

Egy országgyűlési képviselő, aki vidékről érkezett vissza a fővárosba, igen érdekes és megdöbbentő hírt hozott nekünk. Az ország több vidékén a földművelő nép, mintha összebeszélte volna, el van határozva arra, hogyha elviszik a gabonáját, szétszedi a vasuti vágányokat.

Igaz, hogy a mikor ilyen eső nélkül való száraz nyár van és az aszaly pusztul, akkor a sors csapásait közös erővel, egy mást támogatva kell viselnünk a sorscsapásokat. De éppen az a veszedelem ilyenkor, hogy egy egész tömeg ember akad, a ki a nép nyomorúságát a maga számára szüretnek tartja.

Ez az a mikor a népszűrésnek aratnak a nép rovására. Az élelmi szereket nem a rossz termés arányában drágítják meg mestersegesen, hanem azon túl is valóságos mestersegesen. A rossz termés ürügy; a fosztogatás cél. Megdrágul minden élelmi cikk. Meg a huszorosok is megmozdultak, hogy kényük kedvük szerint fosztogassák a népet. Pedig a takarmány-hány folytán, a mikor minden jószágot levagnak, a hus az egyedül élelmi cikk, mely olcsó volna. Ezenkívül a nyamortás, a sok nélkülözés, az élelmi viszonyok gyarlósága a fővárosba terelt aránytalanul sok embert. A lakások is megdrágultak. Ezenkívül emelik a házulajdonosok a házért. Lakás és élelem oly drága, hogy a szegény ember nem tudja, mihez fogjon, kihez forduljon.

Ez az a nyomorral, az általános depresszióval uszorsáskodnak most azok, a

kik elég lelketlenek erre. Nem az az igazi uszoras, a ki nagy kamatra ad kölcsön pénzt. Ez csak egy fajta az uszorsáknak. Az igazi uszoras az, a ki embertársainak szorult helyzetét arra használja föl, hogy kizsákmányolja. Ez az uszorsáskodás rendszerre vált nálunk és a közhatalóságok mindenre inkább gondolnak, mint arra, hogy ennek határát szabjanak. S van-e lelketlenebb uszora, mint az, amit egy inséggel küzdő, a sorstól meglátogatott néppel folytatnak? Házulajdonosok, mésszárosok, hentesek, pekék ilyen szomorú időkben, a mikor minden más cikket nélkülöz a nép, mert csak enni-valóra szabad költenie, amugy is az egyedüli, a kik haszonnal dolgoznak. Ők azonban most hirtelen, spontán akarnak nagy vagyonra szert tenni. A törvény csak a pénzüzsárosokat ildözi; a többi uszoras szabadon garázdálkodhatik.

S mindezeket kívül ott van a szerencsétlenség háta mögött a legnagyobb uszoras: az állam. Nem hogy védelemben részesítene a népet, ami első és legszentebb kötelessége volna, hanem maga jár elől a fosztogatásban. Az állam nem nézi, hogy szárazság van, hogy lelketlen kufiok a nép utolsó csepp szírián akarnak megzudagodni, hanem egyre kimeltelebb, egyre felelmesebb módon dolgoztatja az adóprést. A hadsereg éhes, annak a gyomrát meg kell tölteni, ha tönkre megy is az egész ország.

Egyháztársadalmi egyesületek.

— A ref. belmisszió egylet megalakulása. — (p. f.) „Duo si facimur idem, non est idem” mondja a latin példabeszéd, mely azt az igazságot hirdeti, hogy a cselekedetek szerint különböznek és a szerint is itélendők meg a nyamortás, a sok nélkülözés, az élelmi viszonyok gyarlósága a fővárosba terelt aránytalanul sok embert.

A római katolikus egyház és a református egyház kebelében is napról-napra új egyesületek alakulnak, de míg a római katolikus egyházban ezek az egyesületek kivétel nélkül az egyház testéből nőnek ki s annak életétsére szolgálnak: addig a református

— Ezzel azt akarom mondani, — kezdte meg hangosabban megint — hogy minden művészetnek először is saját magától kellene megélnie, hogy testétől, lelkétől egyseges, teliver ember legyen. Egy anyagból öntve. Aki azt nem teszi, játszik a világgal, ez pedig haladás bűn töle. Vagy nincs igazam? Minden törekvésünk nem oda irányul-e, hogy a műremeket elválasszuk az alkotójától, ahelyett, hogy inkább azt tennék, hogy minél inkább közelbe hozzuk hozzá. Es meg mindennek a tetejébe nem azt mondjuk-e: ugy itelem meg ezt a munkát, a milyet, — nemem az emberhez semmi közöm? Káromias ez élettellem. Avagy az ember tökéletesedésének gondolatát méit hagyjuk egyedül a moralistákra, akik a legnagyobb részt kontárok és semminem érteneek? En mindig, mintha a műve mögött magát az embert érezném. Ha aztán ennek a benyomása kiesinves és össze nem fér magával a munkával, akkor még egy remekmű is a megvetés érzését kelt bennem. Nem is riadok vissza a szótól. Es ezért megvetésemet mindig ha paradoxnak hangzik is, minden felíg kész, csak tapogatózó, hazug és nagyképi műremek iránt, amely bámulata élti a világot, abban az itéletben foglalom össze, hogy ezeket a műremeket csak az élet dilettánsai alkották meg. Az életnek ezek a műkedvelői azok, akik épp ugy a maguk és a mások életével, mint csak lapdával játszanának, űk azok, akik a rossz művészetet megteremtik, nevezek báé világit, vagy akadémiás művészetnek ezt a léleketlen, bizzar életfelvetést, amely „l'art pour l'art” füres jelszava mégé hmit. Ők azok, akik az élet megbecsülésének és tisztelésének az érzését megíték, akik rendezés a

Az asszony hatalom.

— REGNYENY. — Irta: GUSTAF AF GEIJERSTAM

— Lehetséges lenne-e, ha a művészet nem volna annyira műkedvelés, hogy körülöttünk ez oly igen felvirágozozék? Vagy nem szeretünk-e épp ugy, mint a dilettánsok? Nem gyűlölnék-e épp olyan föltétlenséggel? Nem élünk-e azokhoz a szabályokhoz hűien, hogy mindig azzal vigasztaljuk magunkat, bárcsak minden a megszokott módon folyne és bennünket a sok alkalmatlanság ne zavarna? Es vajon nines-e ebben része a művészetnek? Tíz év alatt most többet olvasunk, igen, csak felhalszoljuk, mint azelőtt ötven alatt. De mit használunk?

ndatus egyház kebelében alakult és alakulni...

Ilyen egyházzellenes egyesület az ugynevezett...

Akárhogy mentetik és szépitik is a belmisszió...

A belmisszió egyesület innen a fővárosból...

Hogy a budapesti egyházban nincs minden...

A budapesti egyház sem jutott volna arra...

Ennek az egyháznak a belletétele felét nem...

De mi fog történni most, ha ez a belmisszió...

Egy rettenetes, egy tarthatatlan állapot! Kedd...

A református lelkészeknek és minden egyház...

Senki sem lehet tehát magánlelkész és senki...

Ezen ezért óvjuk és intjük a református egyház...

mellett lépkednek el. Ami a legnevezetebbrek...

Ezeket a szavakat csodálatos majdnem elfogódott...

— Igazat adok, — mondotta — dr. Brennernek...

Lány, de mégis feltétlenül mondtam ezt, ami...

— Igazat adok, — mondotta — dr. Brennernek...

Lány, de mégis feltétlenül mondtam ezt, ami...

— Igazat adok, — mondotta — dr. Brennernek...

Lány, de mégis feltétlenül mondtam ezt, ami...

adhat példát az erőnek és egészségnek. Ha azt...

Budapest, augusztus 7.

A képviselőház hétfőn délelőtt tíz órakor...

Az újpart szabotcban Nyiregyházán — mint...

Fordulat a harcztéren?

Az oroszok visszaverték a japánokat. — A harcztéren...

A japánokat visszaverték? Pétervár, aug. 7.

Stóssel tábornok távirata Szóval: Szerencsésnek...

Stóssel tábornok távirata Szóval: Szerencsésnek...

Stóssel tábornok távirata Szóval: Szerencsésnek...

Stóssel tábornok távirata Szóval: Szerencsésnek...

Stóssel tábornok távirata Szóval: Szerencsésnek...

Stóssel tábornok távirata Szóval: Szerencsésnek...

Stóssel tábornok távirata Szóval: Szerencsésnek...

Stóssel tábornok távirata Szóval: Szerencsésnek...

Stóssel tábornok távirata Szóval: Szerencsésnek...

Stóssel tábornok távirata Szóval: Szerencsésnek...

Stóssel tábornok távirata Szóval: Szerencsésnek...

Stóssel tábornok távirata Szóval: Szerencsésnek...

Stóssel tábornok távirata Szóval: Szerencsésnek...

érzékeny volt, hogy nem volt ideje halottait...

Pétervár, aug. 7. Az orosz távirati ügynökség jelenti...

Páris, aug. 7. Matin pétérvári távirata megerősíti...

Togo tengernagy jelenti: 5-én este két japán...

Eloffogták a francia ügyvivőt. Páris, aug. 7.

A Jogszerű kobozmány. Pétervár, aug. 7.

Kuropatkin helyzete. Pétervár, aug. 7.

Kuropatkin tábornok főparancsnok távirata...

Chilow herceg közlekedési miniszter a Bajkál-tóhoz...

Chilow herceg közlekedési miniszter a Bajkál-tóhoz...

Chilow herceg közlekedési miniszter a Bajkál-tóhoz...

Chilow herceg közlekedési miniszter a Bajkál-tóhoz...

Chilow herceg közlekedési miniszter a Bajkál-tóhoz...

Chilow herceg közlekedési miniszter a Bajkál-tóhoz...

Chilow herceg közlekedési miniszter a Bajkál-tóhoz...

Chilow herceg közlekedési miniszter a Bajkál-tóhoz...

Chilow herceg közlekedési miniszter a Bajkál-tóhoz...

Gyártelepek égnék. — Ismét nagy tűzek a fővárosban. — Az Ur keze...

Tűz a Danubius gyárban. A fővárosban ma délelőtt kilenc óra után...

Togo tengernagy jelenti: 5-én este két japán torpedó...

Eloffogták a francia ügyvivőt. Páris, aug. 7. Egy Nimesvárból...

A Jogszerű kobozmány. Pétervár, aug. 7. A Novoj Vremjának...

Kuropatkin helyzete. Pétervár, aug. 7. Kuropatkin tábornok...

Chilow herceg közlekedési miniszter a Bajkál-tóhoz...

Chilow herceg közlekedési miniszter a Bajkál-tóhoz...

Chilow herceg közlekedési miniszter a Bajkál-tóhoz...

Chilow herceg közlekedési miniszter a Bajkál-tóhoz...

Chilow herceg közlekedési miniszter a Bajkál-tóhoz...

Chilow herceg közlekedési miniszter a Bajkál-tóhoz...

Chilow herceg közlekedési miniszter a Bajkál-tóhoz...

Chilow herceg közlekedési miniszter a Bajkál-tóhoz...

hogy kellő mennyiségű viz nélkül meg tudják...

Egyéb tűzek. Ugyanabban az időben, hogy a Danubius-gyár...

A ferencvárosi dóhánygyár. A ferencvárosi dóhánygyár tegnap kivonult...

A Bod. Tud. ma egyikéket az előfoglaltságba...

Ezzel szemben azt állítja tudósítók, hogy a Bod...

— Az egri érsek ünnepe. Az egri érsek...

Magyar huszártiszta és japánok ellen. Sopronból...

— Az atyja sirján. Nyitrai táviratokat...

— Tüzek mindenfelé. T. Szt.-Mártonról...

— Jégverés. Mint táviratokból...

— Hírtelen tűz. Ittől táviratokat...

— Egri diákok Franciaországban. Az egri főreáliskola...

— Egri diákok Franciaországban. Az egri főreáliskola...

Kemény Dező időben gyalogy látszik sötét...

— Királytanács. Táviratokból...

— Bencs. A városban ma délelőtt...

— Pletyka. Az Echo-rovban...

— Királytanács. Táviratokból...

— Egri érsek ünnepe. Az egri érsek...

Magyar huszártiszta és japánok ellen. Sopronból...

— Az atyja sirján. Nyitrai táviratokat...

— Tüzek mindenfelé. T. Szt.-Mártonról...

— Jégverés. Mint táviratokból...

